

باسم رب الشهداء و الصديقين

وقتی ندایِ ارجعی آید به گوش

مومنین و مومنات، هر گاه که مجاهد فی سبیل الله را با گام های استوارش در کوی و برزن های دار الاسلام و عرصه های رشادت و مجاهدت نظاره می کنند، آشکار و نهان، دست به دعا بر می دارند که «ای خدا، سایه او را از ما کم مکن؛ از گزند تیغ تیز دشمن حفظش بدار و بر عزتش بیافزا». این دعایی است که مومنین و مومنات در هر لحظه و هر جایی که نام و یادی از سرداران بزرگ اسلام می شود، از خدای خود طلب می کنند. و خدا با خود عهد بسته است که هر گاه بندگان مخلصش او را بخوانند، به خواسته شان اجابت کند. او خود گفته است: « وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ » [سوره غافر: ۶۰]. پس، الله تعالی به این خواسته مومنین و مومنات اجابت می کند و مجاهدان فی سبیل الله را در دیار هبوط حفظ می کند. بویژه که خود خدا در میان جامعه ایمانی، مجاهدین فی سبیل را بر قاعدین و بر زمین نشستگان، فضیلت داده است: « لَّا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا » [سوره النساء: ۹۵].

مجاهد فی سبیل الله به فضل مجاهدتش و دعای خیر مومنین و لطف مستجاب الدعوه بودن الله، در این پهنه خاکی زنده می ماند و واسطه فیض الهی می شود تا آنجا که تیری را که به طاغوتیان پرتاب می کند، خدا آن قتال و آن پرتاب کردن تیر را به خود نسبت می دهد: « فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى » [سوره الأنفال: ۱۷]. فضیلت مجاهد راه حق، آنچنان بالاست که خدا با مجاهدانش، نه بر زمینیان که بر فرشتگانش مباحث می کند. این چنین مباحثاتی را انس بن مالک از رسول الله صلی الله علیه و آله روایت کرده است: « يُبَاهِي اللَّهُ تَعَالَى الْمَلَائِكَةَ بِالْمُجَاهِدِينَ » (جامع الاخبار، ج ۱: ۹۶). در این مباحثات ملکوتی، هنگامه ای از شور و جذبۀ این سویدی و آن سویدی بر قرار است. بنده مخلص، خدا را یاد می کند و خدا بنده اش را یاد می کند: « فَأَذْكُرُونِي أَذْكُمْ » (بقره: ۱۵۲)؛ پس مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم. مجاهدت بنده، خشنودی و رضایت خدا را به دنبال دارد و بنده هم از این خشنودی، خشنود و راضی است و چه رستگاری بالاتر از این که خدا از بنده اش راضی باشد: « رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ » (مائده: ۱۱۹). اما این حضور مجاهد و این اجابت دعای مومنین تا وقتی است که خدا دلتنگ مجاهدان راه حق نشود. آن گاه است که خدا اراده می کند بنده مخلصش زین پس، در جوار خود روزی شان دهد. پس، ندایِ ارجعی سر می رسد: « يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي » [سوره الفجر: ۲۷ - ۳۰].

بالاترین و شکوهمندترین خطاب الهی، همین خطاب ارجعی است که متوجه نفس مطمئنه می شود. و چه توفیق بزرگی است که عبد صالح خدا به خطاب ارجعی نائل می گردد. و بالاتر از این، وقتی است که ارجعی با شهادت رقم بخورد. آن گاه است که شهید، زنده جاوید و مرزوق عند الله خواهد شد: « وَكَأَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ » [سوره آل عمران : ۱۶۹]. خداوند سبحان فرشتگان را به استقبال شهیدان می فرستد تا وعده بهشت را به آنان بدهند: « إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ » [سوره فصلت : ۳۰]. و آنگاه که شهداء و صدیقین بر ابواب جنت وارد می شوند، دربانان بهشت به استقبال می آیند و بر آنان درود و خوشآمد می گویند و شهیدان و مومنان راستین هم حمد و ستایش الهی را سر می دهند که خدا به وعده اش به روزگار خاک نشینی شان عمل کرده است: « وَسَيَقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُونَ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ » [سوره الزمر : ۷۴-۷۳].

و چه سعادت عظیمی که مومن خدا اینگونه از دنیای دون عبور می کند. او در حالی این جهان را ترک می کند که با خود، وصفی از صفات الله را به همراه دارد؛ یعنی وصف « شهادت »: « وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ » [سوره المائدة : ۱۱۷]. آن گونه که رسول خدا صلی الله علیه و آله در عالی ترین مرتبه وجود، موصوف به شهادت بودند: « يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا » [سوره الأحزاب : ۴۵]. و آن گونه که برای ابا عبد الله الحسین و ابا الفضل العباس علیهما السلام و یاران با وفایش پیش آمد. و آنگونه که برای یاوران خمینی ره در هشت سال دفاع مقدس رقم خورد. و آنگونه که امروز برای سردار ولی فقیه زمان، آیت الله خامنه ای حفظه الله رقم خورد. آری، اگر تقدیر ارجعی بر نفس مطمئنه نبود، سردار حاج قاسم سلیمانی نزد ما می بود و همچنان خاری زهر آگین بر چشم و دل اشقیاء عالم بود. و چه افتخاری برای او بالاتر از اینکه به دست شقی ترین آحاد بشر؛ یعنی طاغوت اعظم، به استقبال خطاب ارجعی رفت. و چه بد معامله ای برای شیطان بزرگ بود که با این جنایت، خود را تحقیر کرد و این تحقیر در تاریخ خواهد ماند؛ اگر چه چند روزی بر این جهل مقدسش غر می شود و مباحثات می کند. پس بر این جنایت، افتخاری نیست. چنانکه جرأت اعلام آن را خود نداشت. بار دیگر، استکبار جهانی با این حماقت خونبار خود، نه فقط بر ملت ایران که بر جهانیان آشکار ساخت که چرا چهل سال است که امامین انقلاب، خمینی و خامنه ای، آمریکا را شیطان بزرگ و دشمن بشریت می خوانند. بی تردید، خون پاک شهدای بزرگی چون حاج قاسم سلیمانی و ابو مهدی المهندس و همزمانش در تحقق این آگاهی تاریخی مردمان جهان، تاثیر گذار است. خوشا به سعادتشان که عاش سعیداً و مات سعیداً.

عرض تبریک و تسلیت به پیشگاه امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و محضر مبارک ولی فقیه مان حضرت آیت الله خامنه ای و نیز خانواده این سرداران شهید داریم و نثار ارواح ملکوتیشان درود می فرستیم و فاتحه ای می خوانیم.

داود مهدوی زادگان

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۱۳ دی ماه ۹۸